

som det nu foresligger, og Udvalget har ikke fundet Grund til i saa Henseende at vende tilbage til det oprindelige Udkast. Fremdeles var det bestemt, at Antallet af Vigningscommissions Medlemmer altid skulde være to mindre end Antallet af Borgerrepræsentanter. Dette stod i Forbindelse med den i det oprindelige Udkasts § 8 indførte Bestemmelse om en Appellinstants, til hvilken der skulde gives dem, der vare misfornøiede med Skatteansættelsen, Leilighed til at appellere, uden at tage Tilflugt til Ministeriet. Det var nemlig bestemt, at denne Appellinstants skulde bestaae af samtlige Vigningscommissionens og samtlige Borgerrepræsentationens Medlemmer. For at nu Vigningscommissionen ikke strax forud skulde være sikker paa Majoriteten i denne Appellinstants, hvorved jo al Appel vilde blive unyttig i det Tilfælde, at Vigningscommissionen var eenstemmig i at holde fast paa sin Skatteansættelse, blev det bestemt, at der beständig skulde være to Medlemmer færre i Vigningscommissionen end i Borgerrepræsentationen. Nu er denne Appellinstants gaaet ud af Lovforslaget, vel nærmest fordi den ikke kunde siges egentlig at høre hjemme i en Lov, der angaaer communale Valg. Imidlertid er det dog vistnok Tanken om i en senere Lov angaaende Communalraadenes Myndighed at indføre en saadan Appellinstants, der har ledet til i § 2 at fastsætte, at Vigningscommissionens Medlemmer skulde kunne indskrænktes til tre. Der har i Udvalget været megen Betænkelse ved at gaae ned til et saa lavt Antal, der vistnok i Reglen maa ansees utilstrækkeligt; naar man ikke bestomindre har troet ikke at burde foreslaae nogen Forandring deri, er det, fordi man har tænkt sig, at der muligviis kunde være en eller anden af de staae Kjøbstæder, hvor det kunde falde besværligt at finde et større Antal Personer, der vare skikkede til et saadant Hverv; men Hovedgrunden har imidlertid været, at vi ikke uden nogen afgjørende Nødvendighed vilde foreslaae Endringer i Lovforslaget, saaledes som det var kommet fra det andet Thing. Udvalget har altsaa ikke foreslaaet Endringer til de to første Paragrapher. Derimod har Udvalget foreslaaet 3 Endringer til den tredje Paragraph, at nemlig de i Linie 2 og 12 fore-

komnende Ord „større“ og „mindre“ forandres til respective „mindre“ og „større“, at Valget af Medlemmerne til Skole-, Fattig- og Bygningscommissionen skulde være middelbart, og endelig at det i Linie 14 og 21 forekommende Ord: „Halvdeel“ forandres til: „Femtedeel“. De to første Endringer ere, troer jeg, tilstrækkeligt omtalte i Udvalgets Betænkning. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale det tredje Endringsforslag, der aabenbart maa betragtes som Hovedpunktet i Lovudkastet. For at oplyse Communalraadens historiske Gang paa Rigsdagen, skal jeg tillade mig i al Korthed at give et Overblik over den Maade, hvorpaa denne Sag er behandlet siden Rigsdagens første Samling, idet jeg dog skal udelukke Alt, hvad der angaaer Amdsraadene, da dette staaer i mindre nøie Forbindelse med det foreliggende Udkast. I den første Rigsdagsamling blev der ikke fremlagt noget Forslag om Communalraaden. I den anden Samling derimod blev der forelagt et meget udførligt Forslag i Folkethinget; dette Forslag omhandlede saavel Communalraadens Sammensætning som deres Myndighed og saavel de høiere som de lavere Communalraad; Udkastet kom til 1ste Behandling i Folkethinget, men blev nægtet Overgang til 2den Behandling. I 3die Samling forelagde den da nylig aftraadte Indenrigsminister, Kammerherre Rosenørn, i Folkethinget et endnu udførligere Forslag om de communale Raads Sammensætning og Myndighed; dette Forslag kom til 1ste Behandling og blev derefter overgivet til et Udvalg; men Udvalget fraraadede det, og Sagen kom ikke til 2den Behandling, sølgelig heller ikke til Landstinget. Efter disse mislykkede Forsøg paa at sætte den hele Communalraadssagen igjennem paa eengang, forsøgte den daværende Indenrigsminister, nuværende Geheimeraad Bang, at gennemføre Sagen stykkeviis og forelagde derfor i Landstinget et Lovudkast om Sogneforstanderskabernes og Amdsraadens Sammensætning og Valg. Ifølge dette Lovforslag skulde de ikke valgte Medlemmer af Sogneforstanderskabene udtræde strax ved Aarets Slutning, med Undtagelse af Politimesteren og Præsten, der skulde vedblive som faste Medlemmer; de nye Valg skulde foregaae efterhaanden, og ikke paa eengang; Valgerne